

En anden Ulempe ved denne ganske irrationelle Ordning er, at de Beløb, der tilfælde de enkelte, ere saa smaa, at de ikke give nogen virkelig Dækning. Af de 264 Funktionærer, som overhovedet fik Del i Fejltællingspengene, er der 45, hvis Andel var under 10 Kr., og ærede Medlemmer ville sikkert give mig Ret i, at et Beløb paa under 10 Kr. er ikke af Værdi i denne Forbindelse. Nu er det ganske vist, at en Del af dem kun har Tjeneste i en Maaned eller en anden Brøkdel af et Aar, men selv i den Tid kunne de jo være uheldige, og indtræffer der en Fejltælling af Betydning, nytter det ikke, at de have 7—8 Kr. at holde sig til. Af de øvrige have 113 ikke faaet mere end mellem 10 og 50 Kr., 80 mellem 50 og 100 Kr. og kun 26 have faaet over 100 Kr. Man vil altsaa se, at det i Virkeligheden ikke er nogen rationel Dækning for de Tab, de kunne lide.

En anden Mangel er, at der er hele Funktionærklasser, som absolut lige saavel ere udsatte for at lide Tab af samme Grund, men som overhovedet slet ikke ere tagne i Betragtning. Dette gælder saaledes hele Postbudklassen saavel som den store Landpostbudklasse. Ogsaa de kunne lide Tab ad den Vej. For ganske faa Dage siden skulde jeg gennemgaa et Andragende om Afsked med Pension fra et gammelt Landpostbud. Han sagde, at han længe havde følt sig svag og ude af Stand til med Kraft at udføre sin Tjeneste, og han anførte, at han netop nu havde lidt et Tab paa 100 Kr. ved et Postanvisningsbeløb, som han maatte tilsvare, og naar han risikerede saadan noget, turde han ikke mere gøre Tjeneste. Det er eet enkelt Eksempel, men det er klart, at en Mængde andre, baade Landpostbude og Postbude i Byerne, ere udsatte for at lide Tab af ganske samme Art.

Jeg mener derfor, at hele Benyttelsen af Bevillingen hidtil har været ganske urimelig, og Formaalet er aldeles ikke blevet realiseret. Dette har været min og ogsaa Finanslovkommissionens Grund til at mene, at denne Bevilling burde stryges, og jeg kan sige, at jeg var ret forbauset over, at den højtærede Indenrigsminister, da Finanslovsforslaget fremkom, i den Grad havde rettet sig efter Finanslovkommissionens Henstilling — thi mere end Henstillinger have Finanslovkommissionens Forslag jo egentlig ikke været —, at han ikke var fremkommen med noget andet Forslag til denne Sags Ordning, men ganske simpelt havde

strøget Bevillingen. Deri ligger, forekommer det mig, at man fra Indenrigsministeriets Side i det hele taget har opgivet Ævred overfor denne Sag, og dette fremgaar ogsaa klart af den Skrivelse af 30. November 1911, som er bleven tilstillet Finansudvalget. I den staaer der nemlig, at der ikke foreligger Oplysninger angaaende Størrelsen af disse Tab, og at saadanne Oplysninger formentlig vanskeligt ville kunne tilvejebringes. Dermed er Sagen opgivet fra Indenrigsministeriets Side. Men der kunde dog nok tænkes en Maade at ordne den paa, og den eneste rationelle Ordning mener jeg er, at man i hvert enkelt Tilfælde foretager den fornødne Undersøgelse og erstatter vedkommende det Tab, han virkelig har lidt. Man siger herimod, at det kan Funktionærerne ikke saa godt staa sig ved, for de ville derved blive stemplede som uforsigtige og uheldige i deres Kontortjeneste, men det tror jeg ikke, man kan tillægge synderlig Betydning. Det mener jeg særlig at have Ret til at sige, fordi der allerede nu, hver Gang der i en Kasse er en Uoverensstemmelse til den ene eller anden Side af 20 Kr., er en Pligt for Postmesteren og Funktionæren at indberette dette til Kasse- og Regnskabsafdelingen, hvor der bliver foretaget den fornødne Undersøgelse, og jeg tror ikke, nogen Funktionær har noget at beklage sig over i Retning af, at der skulde være overgaaet ham noget, fordi der havde vist sig at være en saadan Mangel i hans Kasse, vel at mærke, naar der ikke har været noget at lægge ham selv til Last i Retning af særlig Uopmærksomhed, Skødesløshed eller lignende. At det for enkelte Funktionærer, som atter og atter have vist Mangel paa Evne til at holde deres Kasse i Orden, har medført, at de ere blevne satte under særlig Kontrol, kan man ikke sige noget imod.

Med Hensyn til de Ændringsforslag, der foreligge, viste det sig nu, at det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) gav en Motivering af Forslaget om de 6,000 Kr., som i Virkeligheden ikke fjernede sig væsentligt fra hele den Opfattelse, jeg har gjort gældende, idet det ærede Medlem sagde, at disse 6,000 Kr. blot vare en anslaaet Bevilling, og dernæst opfordrede Ministeren til det samme, som jeg opfordrer Ministeren til, nemlig at lade foretage en Undersøgelse af de faktiske Fejltællinger og benytte Pengene til Dækning af dem. Derimod er det Underændringsforslag, der foreligger fra det ærede Med-